

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 80 - Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven, pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og skattekontrollen (Ændret afkastbeskatning af pengeinstitutordninger placeret i unoterede aktier og ved personers ophør af skattepligt, harmonisering af fristen for afregning af institutskat og individskat ved pensionsinstitutters ophør af skattepligt, mulighed for uden afgift at stoppe udbetalingen af en livsvarig alderspension m.m.).

Hermed sendes ændringsforslag, som jeg ønsker at stille til 2. behandlingen af ovennævnte lovforslag.

Thor Möger Pedersen

/Carsten Vesterø

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven, pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og skattekontrolloven (Ændret afkastbeskatning af pengeinstitutorordninger placeret i unoterede aktier og ved personers ophør af skattepligt, harmonisering af fristen for afregning af institutskat og indvidskat ved pensionsinstitutters ophør af skattepligt, mulighed for uden afgift at stoppe udbetalingen af en livsvarig alderspension m.m.) (L 80).

Til § 3

1) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

”01. I § 2 indsættes som *stk. 2*:

”*Stk. 2.* Ved lige store løbende ydelser forstås, at beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode. Ved beregningen af ydelserne kan der dog maksimalt benyttes en rente svarende til den til Finanstilsynet senest meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1 procentpoint, og herfra fradraget produktet af den nævnte rente, inkl. procenttillægget, og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2, jf. dog 3. pkt. Falder den maksimale rente i udbetalingsperioden under den beregnede rente, beregnes nye ydelser senest med virkning for ydelser, der udbetales 3 måneder efter meddelelsen af den nye nyplaceringsrente. For ordninger med ret til rentebonus kan grundlagsrenten anvendes i stedet for den maksimale rente som nævnt i 2. pkt., hvis grundlagsrenten overstiger den maksimale rente. For ordninger, der er tilknyttet investeringsfonde, jf. lov om finansiel virksomhed bilag 8, III, kan ydelserne vælges beregnet efter principperne i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2. Sættes udbetalingen af en livsvarig alderspension delvist i bero, opgøres en ny ydelse senest ved førstkommande kalenderårs begyndelse. Sættes udbetalingen af en livsvarig alderspension helt i bero, opgøres en ny ydelse ved genoptagelsen af udbetalingerne. Genoptages ydelserne i samme kalenderår, hvor ydelserne sættes i bero, kan opgørelsen af nye ydelser dog ske ved det følgende kalenderårs begyndelse.”
[Præcisering af hvad der forstås ved lige store ydelser]

2) I *nr. 8* indsættes efter ”livsvarig alderspension”: ”helt eller delvist”.

[Udvidelse af mulighed for at sætte udbetalingen af livsvarig alderspension i bero]

Til § 4

3) I det under *nr. 3* foreslåede § 8 F, *stk. 1, nr. 8*, indsættes efter ”omfattet af”: ”pensionsbeskatningslovens”.

[Redaktionel ændring]

4) I den under *nr. 6* foreslåede ændring af § 11 C, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter ”godkendt efter”: ”pensionsbeskatningslovens”.

[Redaktionel ændring]

Til § 6

5) § 6, *stk. 3*, affattes således:

”*Stk. 3.* § 3, nr. 1 og 01, har virkning for pensionsordninger med løbende udbetalinger, der påbegyndes udbetalt den 28. marts 2012 eller senere. For pensionsordninger, der er påbegyndt udbetalt senest den 27. marts 2012, kan en anvendt beregningsrente, der overstiger 4,235 pct., fastholdes. Ændres den anvendte beregningsrente senere, finder § 3, nr. 1 og 01, anvendelse.”

[Ændring af virkningstidspunktet for kravet om lige store ydelser]

Bemærkninger

Til nr. 1, 2 og 5

Skatteministeriet har været i dialog med Forsikring & Pension om behovet for justeringer af lovforslaget. I dialogen har Forsikring & Pension indkredset de tre problemområder, hvor det efter branchens opfattelse er nødvendigt at tilpasse forslaget.

For det første støtter Forsikring & Pension, at der helt generelt skal anvendes realistiske forudsætninger ved beregning af ydelserne på pensionsordninger med løbende udbetalinger, men har efterlyst en konkretisering af, hvad der forstås med ”lige store ydelser”, jf. forslaget om at pensionsordninger med løbende udbetalinger skal udbetales i lige store ydelser.

På baggrund af dialogen med Forsikring & Pension foreslås det at ændre lovforslaget, således at det af pensionsbeskatningslovens § 2, *stk. 2*, vil fremgå, at kravet om lige store ydelser er opfyldt, hvis beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen må forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode, jf. ændringsforslag nr. 1. Det foreslås dog samtidig at fastsætte en målbar maksimal fremtidig afkastforudsætning i form af en beregningsrente, der tager udgangspunkt i nyplaceringsrenten for obligationer og pantebreve, der fremgår af de såkaldte samfundsforudsætninger, jf. nærmere herom nedenfor.

Til brug for pensionsfremskrivninger udarbejder Finansrådet og Forsikring & Pension således årligt en række fælles forudsætninger (samfundsforudsætninger) med hensyn til forrentningen af pensionskundernes indbetalte midler, herunder afkast af relevante aktivkategorier, inflations-

niveau og skattesatser etc. Finansrådet og Forsikring & Pension meddeler samfundsforudsætningerne til Finanstilsynet.

I dialogen med Skatteministeriet har Forsikring & Pension anført, at en anvendt beregningsrente ikke må kunne medføre systematisk fremrykning eller udskydelse af de livsvarige ydelser. Dette ideal kan Skatteministeriet tilslutte sig. Derimod kan det ikke udelukkes, at ydelserne vil svinge – såvel opad som nedad –, når selskaberne løbende vurderer om den anvendte beregningsrente fortsat er realistisk og eventuelt justerer ydelserne på denne baggrund.

Forsikring & Pension har på denne baggrund ønsket en justering af forslaget, sådan at det af pensionsbeskatningsloven vil fremgå, at kravet om lige store ydelser er opfyldt, hvis beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen må forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode.

I sin rene form ses denne model imidlertid at lide under de samme problemer, som det fremsatte forslag i flere høringsvar er blevet kritiseret for. Lovforslagets ideal er netop, at der skal være tale om lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode med de naturlige udsving, der først og fremmest følger af det realiserede afkast i perioden. Centralt for både det fremsatte lovforslag og Forsikring & Pensions model er, hvad der kan forventes af afkast i perioden. Men en sådan forventning kan spænde fra det pessimistiske eller forsigtige over det realistiske til det optimistiske eller decideret overoptimistiske eller urealistiske.

Det er på denne baggrund, ændringsforslaget skal ses, hvorefter det af pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, vil fremgå, at kravet om lige store ydelser er opfyldt, hvis beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen må forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode, jf. Forsikring & Pensions forslag, dog under anvendelse af en fastsat maksimal beregningsrente, jf. ændringsforslag nr. 1.

Ved beregningen af ydelserne kan der således benyttes en rente, der maksimalt må svare til den til Finanstilsynet senest meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1 pct. point, fradraget PAL-skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Den senest udmeldte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve udgør 4 pct., hvorfor den maksimale beregningsrente udgør 5 pct. minus PAL-skattesatsen, dvs. 4,235 pct.

Tillægget på 1 procentpoint tager dels højde for, at aktivsammensætningen også i udbetalingsperioden kan bestå af andet end obligationer m.v., dels sikrer det et vist spillerum for det enkelte pensionsinstitut til at anvende en tilpas høj beregningsrente, der vil kunne fastholdes i længst mulig tid i udbetalingsperioden. Reglen om en maksimal rente vil således kun stille krav om ændrede ydelser, hvis den maksimale rente ifølge pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, i udbetalingsperioden falder under den af pensionsudbyderen tidligere anvendte afkastforudsætning. Sker det, skal der efter forslaget beregnes nye ydelser senest med virkning for ydelser, der udbetales 3 måneder efter meddelelsen af den nye nyplaceringsrente.

Hvis maksimumrenten – som den pt. vil være efter det fremsatte lovforslag – udgør 4,235 pct., vil instituttet med fordel kunne anvende en beregningsrente på eksempelvis 3,5 pct., sådan at et

rentefald på eksempelvis 0,5 procentpoint (men i øvrigt op til 0,735 procentpoint) ikke vil kræve en omberegning af ydelserne.

Det foreslås dog samtidig, at grundlagsrenten for ordninger med ret til rentebonus, dvs. *gennemsnitsrenteprodukter med garanterede ydelser*, vil kunne anvendes i stedet for den maksimale rente, hvis grundlagsrenten overstiger sidstnævnte. Den garanterede ydelse vil altid kunne udbetales, uden at det vil være i konflikt med den foreslåede regel. Realiseret merafkast/bonus i forhold til det garanterede niveau kan også altid udbetales, selv om dette får ydelserne inkl. bonus til at variere i størrelse. Tilsvarende gælder for en 0-garanti-rente.

På samme måde som for gennemsnitsrenteprodukter uden garanterede ydelser, jf. nedenfor, vil det desuden være muligt at anvende et beregningsgrundlag, der må forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode til at fastsætte ydelserne, selv om dette beregningsgrundlag overstiger beregningsgrundlaget for den garanterede ydelse. Det bemærkes i øvrigt, at en evt. generel nedsættelse til under det garanterede niveau - eksempelvis som følge af indgriben fra Finanstilsynet - ikke vil være i strid med pensionsbeskatningslovens § 2.

For så vidt angår *gennemsnitsrenteprodukter uden garanterede ydelser* vil instituttet kunne bruge den maksimale rente eller en lavere rente til at beregne ydelserne, jf. ændringsforslaget. Realiseret merafkast vil kunne udbetales årligt, ligesom et evt. dårligere afkast kan reducere ydelserne. Afkastet kan altså få ydelserne til at variere, men det vil være i overensstemmelse med pensionsbeskatningslovens § 2. Og så længe den til enhver tid gældende maksimale rente overstiger den anvendte beregningsrente, vil den foreslåede regel ikke kræve en nyberegning af ydelserne.

For så vidt angår *markedsrenteprodukter* vil det udover de ovennævnte forsikringsprincipper være muligt at anvende reglerne i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, således at ydelserne kan beregnes ud fra et serieprincip, jf. § 11 A, stk. 2, nr. 1, eller et annuitetsprincip, jf. § 11 A, stk. 2, nr. 2. Nye ydelser beregnes i dette tilfælde ved hvert kalenderårs begyndelse. Ved anvendelsen af annuitetsprincippet træder den senest beregnede maksimale rente i stedet for amortisationsrenten efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3.

Det bemærkes i den forbindelse, at Skatteministeriet overvejer en tilsvarende justering af udbetalingsreglerne for rateopsparinger, så den foreslåede maksimale beregningsrente afløser amortisationsrenten ved beregningen af rateudbetalinger efter annuitetsprincippet.

For det andet har Forsikring & Pension og Skatteministeriet drøftet mulighederne for branchen for at tilbyde forskellige former for delpension med henblik på at give mulighed for en mere fleksibel fastholdelse på arbejdsmarkedet.

Efter det fremsatte lovforslag er det alene muligt at sætte udbetalingen af en livsvarig alderspension helt i bero, mens en nedsættelse af ydelsen ikke er mulig. Det vil dog være muligt at opdele en livsvarig alderspension under udbetaling og sætte den ene del helt i bero, hvorved der opnås samme effekt som en nedsættelse af ydelsen. Forsikring & Pension har imidlertid påpeget, at det vil medføre unødige omkostninger til systemtilpasning og unødige og fordyrende administration ikke at kunne tilbyde en nedsættelse inden for en og samme ordning. Det vil ellers

gavne muligheden for fleksibel tilbagetrækning og fastholdelse af ældre på arbejdsmarkedet så længe som muligt.

På denne baggrund foreslås det, jf. ændringsforslag nr. 2, at udvide muligheden for berostillelse af ydelserne til også at omfatte delvis berostillelse, dvs. en midlertidig nedsættelse af ydelserne på en livsvarig alderspension.

Det foreslås samtidig, at hvis udbetalingen af en livsvarig alderspension sættes delvist i bero, opgøres en ny ydelse senest ved førstkommende kalenderårs begyndelse, jf. ændringsforslag nr. 1. Det sikrer den fornødne fleksibilitet ved delvis berostillelse, idet der ellers ville skulle beregnes en ny ydelse efter hver eneste delvise berostillelse, f.eks. i en situation hvor en given månedsydelse aftales nedsat med et specifikt beløb. Den delvise berostillelse af en månedsydelse får derfor ingen betydning for de følgende månedsydelser, som kan fastholdes, medmindre også disse ydelser specifikt aftales nedsat. Pensionsinstituttet kan dog også vælge at genberegne ydelserne umiddelbart efter den delvise berostillelse. Samlet set optimerer det fleksibiliteten for det enkelte institut og den enkelte kunde.

Sættes udbetalingen af en livsvarig alderspension helt i bero, opgøres en ny ydelse ved genoptagelsen af udbetalingerne. Genoptages ydelserne i samme kalenderår, hvor ydelserne berostilles, kan opgørelsen af nye ydelser dog ske ved det følgende kalenderårs begyndelse. Der beregnes således ikke ny ydelse ved kalenderårets begyndelse, hvis udbetalingen på dette tidspunkt fortsat er berostillet. Det følger også af ændringsforslag nr. 1.

For det tredje har Forsikring & Pension under drøftelserne med Skatteministeriet opfordret ministeriet til at genoverveje ikrafttrædelsen af de nye regler om lige store ydelser.

Efter lovforslaget har kravet om lige store ydelser virkning for pensionskunder, der påbegynder udbetaling fra forslagets fremsættelse, dvs. den 1. februar 2012. Formålet med det foreslåede virkningstidspunkt er at sikre, at kravet om lige store løbende ydelser bliver effektivt. Målsætningen med kravet – at undgå at pensionsordninger med løbende udbetalinger udbetales over en kort periode – ville være forspildt i det omfang, at bestående pensionsordninger med løbende udbetalinger, hvor den forsikredes pensionsalder er opnået, men udbetalingen endnu ikke påbegyndt, påbegyndes udbetalt med en kort udbetalingsprofil inden lovforslagets vedtagelse.

Forsikring & Pension har imidlertid påpeget, at der typisk er en vis ekspeditionsperiode knyttet til påbegyndelsen af udbetalingen af en pensionsordning, sådan at pensionskunder, der har påbegyndt udbetaling f.eks. den 1. februar eller den 15. marts 2012 før fremsættelsen af forslaget kan have aftalt et ydelsesforløb, der ikke overholder det foreslåede krav om lige store ydelser. Der er derfor risiko for, at de pågældende pensionskunder har lagt deres økonomi an på en forhøjet ydelse i begyndelsen af udbetalingsperioden, og at de derfor kan blive uforholdsmæssigt hårdt ramt af ændringen.

Det foreslås på denne baggrund, at virkningstidspunktet udskydes til den 28. marts 2012, svarende til ændringsforslagets offentliggørelse, således at forslaget først får virkning for pensionskunder, der påbegynder udbetaling fra og med den 28. marts 2012, jf. ændringsforslag nr. 5. For pensionsordninger, der er påbegyndt udbetalt senest den 27. marts 2012, kan en anvendt

beregningsrente, der overstiger 4,235 pct., dvs. maksimumrenten beregnet på baggrund af den senest meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve, fastholdes. Ændres den anvendte beregningsrente senere, finder de foreslåede regler om lige store ydelser, jf. lovforslagets § 3, nr. 1, og en maksimal beregningsrente, jf. ændringsforslag nr. 01, anvendelse også på ordninger, der er påbegyndt udbetalt senest den 27. marts 2012.

Til nr. 3

Ændringen er redaktionel.

I lovforslagets § 4, nr. 3, foreslås indsat et nyt nummer nr. 8 i skattekontrollovens § 8 F, stk. 1. I det foreslåede nye nummer henvises til ”§ 53 A, stk. 1 og 3”. Henvisningen skal imidlertid ikke være til bestemmelser i skattekontrolloven, men til pensionsbeskatningsloven.

Med ændringsforslaget foreslås den manglende henvisning til ”pensionsbeskatningsloven” indsat.

Til nr. 4

Ændringen er redaktionel.

I lovforslagets § 4, nr. 6, foreslås en ændring af skattekontrollovens § 11 C, stk. 1, 2. pkt. I den foreslåede ændring af den pågældende bestemmelse er der henvist til ”§§ 15 C eller 15 D”. Henvisningen skal imidlertid ikke være til bestemmelser i skattekontrolloven, men til pensionsbeskatningsloven.

Med ændringsforslaget foreslås den manglende henvisning til ”pensionsbeskatningsloven” indsat.